

- W tym względzie, art. 4 i 13 TUE, które zobowiązują Parlament Europejski, jak i inne instytucje, do ochrony w każdym wypadku powstałych sytuacji uzasadnionych oczekiwań w ramach wspólnotowego porządku prawnego przez każdy z podmiotów, który się nań składa.
- Ponadto, naruszone zostały zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i dobrej wiary; chodzi o ogólne i podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej, uznane i potwierdzone w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który zawsze zobowiązuje do ich poszanowania w wypadku żądania zwrotu kwot wypłaconych jednostce w dobrej wierze.
- Wreszcie, naruszony został art. 1 protokołu do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności w obszarze własności, do którego odsyła art. 6 TUE i który ma taką samą wartość prawną jak przepis traktatu, w zakresie, w jakim ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań powstałych u jednostki co do istnienia wobec niej prawa do wierzytelności i prawa do słusznego pobierania tej wierzytelności.

Skarga wniesiona w dniu 15 stycznia 2015 r. – Włochy/Komisja

(Sprawa T-17/15)

(2015/C 081/35)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato i G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursie otwartym EPSO/AD/294/14 – Administratorzy (AD 6) w dziedzinie ochrony danych;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 263, 264 i 266 TFUE

- Komisja nie zastosowała się do wyroku Trybunału w sprawie C-566/10 P, w myśl którego za niezgodne z prawem uznaje się ogłoszenia o konkursach, które ograniczają do angielskiego, francuskiego i niemieckiego języki, które uczestnicy konkursów otwartych Unii Europejskiej mogą wybrać jako drugi język.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 342 TFUE oraz art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58

- W tym względzie strona skarżąca podnosi, że, zawężając do trzech języków możliwość wyboru drugiego języka przez uczestników konkursu otwartego Unii Europejskiej Komisja ustanowiła w rzeczywistości nowy system językowy instytucji, naruszając w ten sposób wyłączne kompetencje, jakimi w tej dziedzinie dysponuje Rada.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 12 WE (obecnie 18 TFUE), art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; art. 6 ust. 3 TUE; art. 1 ust. 2 i 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników; art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58; art. 1d ust. 1 i 6, art. 27 ust. 2 i art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników

- Strona skarżąca twierdzi w tym względzie, że ograniczenie językowe zastosowane przez Komisję jest dyskryminujące, gdyż przytoczone wyżej postanowienia zakazują nakładania na obywateli Unii lub urzędników instytucji ograniczeń językowych, które nie są (bądź jeszcze nie są) w sposób ogólny i obiektywny uregulowane w regulaminach tych instytucji, o których mowa w art. 6 rozporządzenia nr 1/58; postanowienia te zakazują także wprowadzania takich ograniczeń, o ile nie jest to uzasadnione konkretnym i uzasadnionym interesem danej służby.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 6 ust. 3 TUE w zakresie, w jakim postanowienie to ustanawia zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako prawo podstawowe wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim
- W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że Komisja podważyła zaufanie obywateli co do istnienia możliwości wyboru jako drugiego języka któregośkolwiek spośród języków Unii Europejskiej, która to możliwość istniała nieprzerwanie do roku 2007 i która została potwierdzona w wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-566/10 P.
5. Zarzut piąty dotyczący nadużycia władzy, naruszenia przepisów materialnych odnoszących się do charakteru i celu ogłoszeń o konkursach [w szczególności zaś art. 1d ust. 1 i 6, art. 28 lit. f), art. 27 akapit drugi, art. 34 ust. 3 i art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników] a także naruszenia zasady proporcjonalności
- Strona skarżąca utrzymuje w tym względzie, że ograniczając z góry i w sposób generalny do trzech liczbę języków, spośród których można wybrać drugi język, Komisja w rzeczywistości przyspieszyła ocenę kompetencji językowych kandydatów, przenosząc ją do fazy ogłoszenia o konkursie i zawierając ją w kryteriach dopuszczenia do konkursu, co jednak powinno mieć miejsce dopiero na etapie przeprowadzania samego konkursu. Tym samym kompetencje językowe stały się ważniejsze niż kompetencje zawodowe.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 18 TFUE i art. 24 akapit czwarty TFUE, art. 22 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art.2 rozporządzenia nr 1/58 oraz art. 1d ust. 1 i 6 regulaminu pracowniczego urzędników
- W tym zakresie strona skarżąca podnosi, że nakładając na kandydatów wymóg przesyłania zgłoszeń w języku angielskim, francuskim lub niemieckim, zaś na EPSO wymóg przesyłania kandydatom informacji o przebiegu konkursu w jednym z tych języków, Komisja naruszyła prawo obywateli UE do komunikowania się z instytucjami w ich własnym języku, a także wprowadziła dyskryminację wszystkich osób, które nie posługują się biegle jednym z tych trzech języków.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 1 i 6 rozporządzenia nr 1/58, art. 1d ust. 1 i 6 oraz art. 28 lit. f) regulaminu pracowniczego urzędników, art. 1 ust. 1 lit. f) załącznika III do regulaminu pracowniczego urzędników i art. 296 akapit drugi TFUE (brak uzasadnienia), jak również naruszenia zasady proporcjonalności i przeinaczenia faktów
- Strona skarżąca zwraca w tym względzie uwagę, że Komisja uzasadniła ograniczenie wyboru języków do trzech potrzebą zapewnienia, aby nowi pracownicy od początku byli w stanie porozumiewać się wewnątrz instytucji. Według strony skarżącej takie uzasadnienie jest rezultatem przeinaczenia faktów, gdyż trzy wskazane języki nie są tymi, które są najczęściej używane do wymiany informacji między różnymi grupami językowymi w ramach instytucji; ograniczenie to stanowi także nieproporcjonalne ograniczenie prawa podstawowego do niedyskryminacji ze względu na język, gdyż istnieją mniej dotkliwe środki zapewnienia szybszej komunikacji wewnątrz instytucji.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2015 r. – International Management Group/Komisja

(Sprawa T-29/15)

(2015/C 081/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: International Management Group (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: M. Burgstaller i C. Farrell, Solicitors, oraz E. Wright, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zmienionego załącznika do decyzji wykonawczej Komisji Europejskiej z dnia 7 listopada 2013 r. w sprawie rocznego program działań na rok 2013 na rzecz Mjanmy/Birmy finansowanego z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, przyjętego w dniu 16 grudnia 2014 r. oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.